

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

17. května 2018*

„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující speciální koše pro jízdní kola – Důvod neplatnosti – Nepřípustnost návrhu na prohlášení neplatnosti – Článek 52 odst. 3 a čl. 86 odst. 5 nařízení (ES) č. 6/2002 – Zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru – Individuální povaha – Odlišný celkový dojem – Článek 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002“

Ve věci T-760/16,

Basil BV, se sídlem v Silvolde (Nizozemsko), zastoupená N. Weberem a J. von der Thüsenem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému S. Hannem a D. Walicka, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Artex SpA, se sídlem v San Zeno di Cassola (Itálie), zastoupená J. Vogtmeier, advokátkou,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. července 2016 (věc R 535/2015-3), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Artex a Basil,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni (zpravodaj), předseda, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 4. listopadu 2016,

s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 12. ledna 2017,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 16. ledna 2017,

* Jednací jazyk: němčina.

po jednání konaném dne 7. prosince 2017,

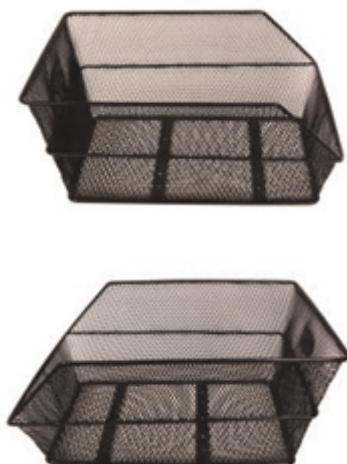
vydává tento

Rozsudek

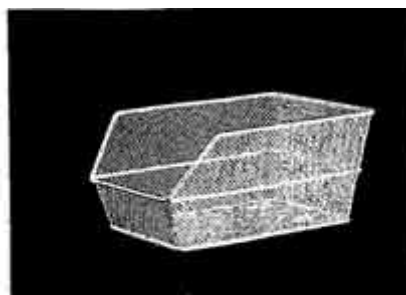
Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 13. února 2004 podala žalobkyně, společnost Basil BV, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) na základě nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142) přihlášku k zápisu (průmyslového) vzoru Společenství.
- 2 (Průmyslový) vzor, jehož zápis byl požadován [dále jen „zpochybněný (průmyslový) vzor“], je vyobrazen níže:

- 3 Zpochybněný (průmyslový) vzor byl zapsán pod číslem 142245-0001. Jeho zápis byl zveřejněn ve *Věstníku (průmyslových) vzorů Společenství* č. 47/2004 ze dne 15. června 2004. Tento zápis byl poté obnoven do 13. února 2019.
- 4 Zpochybněný (průmyslový) vzor je určen k použití jako „speciální koše pro jízdní kola“ náležející do třídy 03-01 ve smyslu Locarnské dohody zřizující Mezinárodní třídění pro průmyslové vzory ze dne 8. října 1968, v doplněném znění.
- 5 Dne 17. června 2013 vedlejší účastnice, společnost Artex SpA, podala u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti zpochybněného (průmyslového) vzoru na základě článku 52 nařízení č. 6/2002. Důvodem uplatněným na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti byl důvod uvedený v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002.
- 6 Ve svém návrhu na prohlášení neplatnosti vedlejší účastnice zejména uvedla, že zpochybněný (průmyslový) vzor nevykazuje individuální povahu ve smyslu článku 6 nařízení č. 6/2002 a na podporu svých prohlášení uplatnila několik dokumentů, které mají prokázat zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru [dále jen „starší (průmyslový) vzor“] veřejnosti, a sice zejména:
 - jeden ze svých katalogů, v němž je uvedeno vyobrazení speciálního koše pro jízdní kola; k tomuto vyobrazení je připojeno číslo zboží 34.54.50, údaj o velikosti dotčeného výrobku a jeho popis, a sice „zadní koš Speedy ze síťoviny“, který se vyskytuje ve čtyřech jazycích; toto vyobrazení a údaje, které jsou k němu doplněny, jsou uvedeny níže:

34.54.50 • Hinterer Meshkorb mod. Speedy
30x30x17 • Cesto Speedy posteriore in rete
• Back mesh Speedy basket
• Panier postérieur Speedy en filat

- několik faktur pocházejících z let 2000 až 2002, které se týkají prodeje podnikům působícím v oblasti speciálních košů, na nichž je uveden název Speedy;

- katalog z roku 2001 a tři katalogy z roku 2002 pocházející od různých italských podniků, které obsahují vyobrazení speciálního koše pro jízdní kola, které je uvedeno níže:

- fakturu a dodací list ze dne 20. července 2000 thajského podniku, které jí byly zaslány;
 - vyobrazení výstavního stánku podniku, v němž byl vystaven speciální koš pro jízdní kola, jakož i fakturu, co se týče výstavy v Kolíně (Německo) v roce 2002.
- 7 Zrušovací oddělení rozhodnutím ze dne 13. ledna 2015 poté, co přijalo přípustnost návrhu na prohlášení neplatnosti, prohlásilo, že je zpochybněný (průmyslový) vzor neplatný z důvodu, že nemá individuální povahu.
- 8 Dne 11. března 2015 podala žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání.
- 9 Rozhodnutím ze dne 7. července 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) třetí odvolací senát EUIPO odvolání zamítl. EUIPO měl v podstatě zaprvé za to, že návrh na prohlášení neplatnosti, který v projednávané věci podala vedlejší účastnice, je přípustný na rozdíl od toho, co tvrdila žalobkyně, zadruhé za to, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn přede dnem podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru, a to dne 13. února 2004, a zatřetí za to, že zrušovací oddělení právem prohlásilo, že zpochybněný (průmyslový) vzor je neplatný, neboť postrádá individuální povahu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Na základě organizačního procesního opatření Tribunál položil otázky účastníkům řízení, kteří odpověděli ve stanovených lhůtách.
- 11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil EUIPO, a případně ostatním účastnicím řízení náhradu nákladů řízení.
- 12 EUIPO a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 13 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři důvody, a sice zaprvé porušení čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002, týkajícího se nepřipustnosti návrhů na prohlášení neplatnosti za určitých podmínek, zadruhé porušení článku 7 nařízení č. 6/2002, týkajícího se zpřístupnění (průmyslových) vzorů, a zatřetí porušení článku 6 nařízení č. 6/2002, týkajícího se individuální povahy (průmyslových) vzorů.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002

- 14 Žalobkyně v podstatě uvádí, že EUIPO měl návrh na prohlášení neplatnosti podaný vedlejší účastnicí prohlásit za nepřipustný na základě čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 nebo v případě, že se tento článek nepoužije, na základě čl. 86 odst. 5 téhož nařízení.
- 15 V tomto ohledu žalobkyně vychází z existence rozhodnutí odvolacího senátu, které časově předchází napadenému rozhodnutí, na základě kterého tento odvolací senát návrh na prohlášení neplatnosti podaný proti zpochybněnému (průmyslovému) vzoru již zamítl. Žalobkyně zdůrazňuje, že toto předcházející řízení o prohlášení neplatnosti bylo vedeno podnikem, který je autorem návrhu spolu s vedlejší účastnicí.
- 16 EUIPO a vedlejší účastnice tyto argumenty zpochybňují.
- 17 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 stanoví, že návrh na prohlášení neplatnosti podaný u EUIPO je nepřipustný, pokud bylo soudem pro (průmyslové) vzory Společenství rozhodnuto mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné.
- 18 Ustanovení čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 přitom v projednávané věci použitelná nejsou.
- 19 Zaprvé totiž článek 80 nařízení č. 6/2002, nadepsaný „Soudy pro (průmyslové) vzory Společenství“, stanoví v odstavci 1, že členské státy určí na svém území počet soudů prvního a druhého stupně, soudy pro (průmyslové) vzory Společenství plnící funkce svěřené jim tímto nařízením. Z ustanovení tohoto článku tedy vyplývá, že soud pro (průmyslové) vzory Společenství je nezbytně vnitrostátním soudem členského státu.
- 20 Článek 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 se tak nepoužije, jestliže ve věci již rozhodl EUIPO, ale použije se pouze v případě, že tak učinil vnitrostátní soud členského státu.
- 21 Zadruhé žalobkyně neprokázala, že osoba, která v projednávané věci podala návrh na prohlášení neplatnosti proti zpochybněnému (průmyslovému) vzoru, je stejným účastníkem jako účastník řízení, který podal návrh na prohlášení neplatnosti proti zpochybněnému (průmyslovému) vzoru v předcházející věci.
- 22 Okolnost, že mezi oběma dotčenými věcmi existuje silná spojitost a že existuje úzká spolupráce mezi oběma účastníky, kteří podali v každé z obou věcí návrh na prohlášení neplatnosti, vyplývající zejména z totožnosti jejich zástupců a jejich argumentů, totiž neumožňuje dospět k závěru, že tito účastníci jsou totožní.
- 23 V tomto ohledu vedlejší účastnice uvedla, aniž to bylo na jednání zpochybněno, že podnik, který podal předcházející návrh na prohlášení neplatnosti, je pouze jejím klientem, což nestačí k tomu, aby vedlejší účastnice a tento podnik byly jedním a tímtéž účastníkem.
- 24 Kromě toho okolnost uvedená v bodě 22 výše neumožňuje dospět k závěru, že dotčené návrhy na prohlášení neplatnosti mají zneužívající povahu.

- 25 Konečně pokud jde o argument, podle něhož měl odvolací senát porušit právo žalobkyně na to, aby byla dostatečně vyslechnuta, pokud jde o údajné zneužívající chování vedlejší účastnice, žalobkyně nepředložila žádný důkaz umožňující dospět k závěru, že jí odvolací senát neumožnil, aby sdělila svá vyjádření v tomto ohledu.
- 26 Navíc třebaže žalobkyně uplatňuje, když se dovolává článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané dne 4. listopadu 1950 v Římě, porušení práva na spravedlivý proces, je třeba upřesnit, že Tribunál vyloučil uplatnění takového práva pro odvolací senáty EUIPO, vzhledem k tomu, že řízení u odvolacích senátů nemá soudní povahu, ale má povahu správní [rozsudky ze dne 20. dubna 2005, Krüger v. OHIM – Calpis (CALPICO), T-273/02, EU:T:2005:134, bod 62, a ze dne 12. prosince 2014, Comptoir d'Épicerie v. OHIM – A-Rosa Akademie (da rosa), T-405/13, nezveřejněný, EU:T:2014:1072, bod 71; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 12. prosince 2002, Procter & Gamble v. OHIM (Tvar mýdla), T-63/01, EU:T:2002:317, bod 23].
- 27 Zadruhé ustanovení čl. 86 odst. 5 nařízení č. 6/2002, podle něhož protinávrh na prohlášení neplatnosti zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství nelze podat, pokud rozhodnutí EUIPO v téže věci, z téhož důvodu a mezi týmiž účastníky již nabylo právní moci, neupravují řízení u EUIPO, a zvláště u jeho odvolacích senátů, ale upravují řízení u soudů pro (průmyslové) vzory Společenství, ohledně nichž bylo uvedeno v bodě 19 výše, že jde o vnitrostátní soudy.
- 28 Ačkoli je pravda, že cílem ustanovení čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 a ustanovení čl. 86 odst. 5 nařízení č. 6/2002 je zabránit případným kolizím v oblasti neplatnosti (průmyslového) vzoru mezi rozhodnutími EUIPO a rozhodnutími soudů pro (průmyslové) vzory Společenství, z týchž ustanovení nelze vyvodit, že by nařízení č. 6/2002 zavádělo rovnocennou formu pro zabránění kolizím, pokud jde o rozhodnutí EUIPO navzájem.
- 29 Zatřetí je vyloučeno použití čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 *per analogiam* v případech, kdy EUIPO o návrhu na prohlášení neplatnosti již rozhodl.
- 30 Není totiž prokázáno, že by toto ustanovení obsahovalo mezeru neslučitelnou s obecnou právní zásadou, která by mohla být zaplněna použitím *per analogiam* (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. prosince 1985, Krohn, 165/84, EU:C:1985:507, body 13 a 14).
- 31 Je pravda, že nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), v platném znění [nahrazené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)], a konkrétně čl. 56 odst. 3 uvedeného nařízení (nyní článek 63 nařízení 2017/1001), na který žalobkyně odkazuje ve své žalobě (když v důsledku chyby v psaní, jejíž existenci potvrdila na jednání, uvedla čl. 60 odst. 3 nařízení č. 6/2002), stanoví ve svém znění pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2424/2015 ze dne 16. prosince 2015 (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21), že návrh na prohlášení neplatnosti je nepřipustný, pokud bylo EUIPO nebo soudem pro ochranné známky Evropské unie rozhodnuto mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné.
- 32 Avšak pokud se v oblasti ochranných známek Evropské unie jeví normotvůrci přijetí výslovného ustanovení jako nezbytné k tomu, aby právní moc, která se pojí se staršími rozhodnutími EUIPO, mohla vést k tomu, aby byl návrh na prohlášení neplatnosti odmítnut, aniž by byl přezkoumán z věcného hlediska, takové výslovné ustanovení by pak bylo nezbytné rovněž v oblasti (průmyslových) vzorů. Neexistenci takového ustanovení tedy nelze kompenzovat tím, že se na rozhodnutí EUIPO použije čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 *per analogiam*.

- 33 Kromě toho by výslovné doslovné znění bylo tím spíše nezbytné pro účely uplatnění *per analogiam* ustanovení, která se mají použít v souvislosti se soudními rozhodnutími „zakládajícími překážku věci pravomocně rozsouzené“, na rozhodnutí EUIPO, že podle ustálené judikatury platí, že řízení u EUIPO má správní povahu, a nikoli soudní povahu [rozsudek ze dne 15. července 2015, TVR Automotive v. OHIM – TVR Italia (TVR ITALIA), T-398/13, EU:T:2015:503, bod 38; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 12. prosince 2002, Tvar mýdla, T-63/01, EU:T:2002:317, body 22 a 23].
- 34 Je třeba dodat, že v oblasti (průmyslových) vzorů Společenství je věcný průzkum přihlášky k zápisu na základě čl. 47 odst. 1 nařízení č. 6/2002 omezen na přezkum souladu této přihlášky s definicí (průmyslového) vzoru, která vyplývá z čl. 3 písm. a) tohoto nařízení, jakož i na dodržování veřejného pořádku. Ve zbývajících částech se použijí formální náležitosti uvedené v článku 45 nařízení č. 6/2002. Naproti tomu články 7 a 8 nařízení č. 207/2009 (nyní články 7 a 8 nařízení 2017/1001) zavádějí před zápisem ochranné známky přezkum její platnosti z věcného hlediska, který je založen, pokud jde o článek 8 nařízení č. 207/2009, na existenci námitkového řízení. S ohledem na stupeň přezkumu platnosti (průmyslových) vzorů před jejich zápisem tak řízení o prohlášení neplatnosti, které umožňuje zajistit takový přezkum po tomto zápisu, v systematické nařízení č. 6/2002 zaujímá nezbytně jiné místo v porovnání s tím, které zaujímá v systematické nařízení č. 207/2009, pro něž je tento stupeň přezkumu odlišný. To činí tím choulostivější jakékoli použití čl. 52 odst. 3 nařízení č. 6/2002 *per analogiam* na rozhodnutí EUIPO, která vycházejí z ustanovení čl. 56 odst. 3 nařízení č. 207/2009.
- 35 S ohledem na předcházející úvahy je třeba projednávaný žalobní důvod zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 7 nařízení č. 6/2002

- 36 Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že porušil ustanovení článku 7 nařízení č. 6/2002, když uznal skutečnost, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn. Tento žalobní důvod zahrnuje několik vytýkaných skutečností, přičemž první vychází z toho, že překlad důkazů, které předložila vedlejší účastnice pro účely prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového vzoru) veřejnosti, byl EUIPO předán pozdě, druhá vychází z toho, že důkazy, z nichž vycházel odvolací senát pro učinění závěru, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn před zpochybněným (průmyslovým) vzorem, jsou nepřesvědčivé a třetí vychází z toho, že odvolací senát pochybil, když určil relevantní odborné kruhy.

K opožděnému předání překladu důkazů, které u EUIPO předložila vedlejší účastnice

- 37 Žalobkyně, která ve své žalobě uvedla, že důkazy předložené vedlejší účastnicí pro účely prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru byly přeloženy do jazyka řízení o prohlášení neplatnosti až po uplynutí lhůty stanovené v čl. 29 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení č. 6/2002 (Úř. věst. 2002, L 341, s. 28; Zvl. vyd. 13/27, s. 142), vzala tuto vytýkanou skutečnost zpět, jak vyplývá z protokolu z jednání, takže již není namístě o této skutečnosti rozhodovat.

K nepřesvědčivosti důkazů, z nichž vycházel odvolací senát k učinění závěru, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn veřejnosti

- 38 Žalobkyně v podstatě uvádí, že důkazy, z nichž vycházel odvolací senát, neumožňovaly dospět k závěru, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn před podáním přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru, tedy dne 13. února 2004. Tvrdí tak, že katalog vedlejší účastnice, faktury, vyobrazení výstavního stánku podniku a ostatní katalogy předložené vedlejší účastnicí neumožňovaly prokázat s jistotou předchozí zpřístupnění.
- 39 EUIPO a vedlejší účastnice navrhuje, aby byla projednávaná vytýkaná skutečnost zamítnuta.

- 40 Článek 7 nařízení č. 6/2002 stanoví, že pro účely použití článků 5 a 6 je (průmyslový) vzor považován za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl na základě zápisu zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost přede dnem podání přihlášky k zápisu s výjimkou případů, kdy tyto skutečnosti nemohly vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Evropské unie a specializovaných v daném oboru během obvyklých obchodních činností. Článek 7 nařízení č. 6/2002 dále stanoví, že (průmyslový) vzor se však nepovažuje za zpřístupněný veřejnosti, pokud byl sdělen pouze třetí osobě pod výslovnou nebo mlčky předpokládanou podmínkou jeho utajení.
- 41 Nařízení č. 2245/2002 neobsahuje žádné upřesnění týkající se důkazů, které musí osoba navrhuující prohlášení neplatnosti poskytnout v oblasti zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru. Konkrétněji čl. 28 odst. 1 písm. b) bod v) nařízení č. 2245/2002 pouze stanoví, že pokud je návrh na prohlášení neplatnosti založen zejména na neexistenci individuální povahy (průmyslového) vzoru Společenství, pro který je požadována ochrana, musí obsahovat označení a vyobrazení (průmyslových) vzorů osoby navrhuující prohlášení neplatnosti, které mohou tvořit překážku individuální povaze (průmyslového) vzoru Společenství, pro který je ochrana požadována, a také dokumenty, které prokazují předchozí zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru. Kromě toho nařízení č. 6/2002 ani nařízení č. 2245/2002 blíže nestanoví povinnou formu pro důkazy, které musí osoba navrhuující prohlášení neplatnosti předložit k odůvodnění zpřístupnění svého (průmyslového) vzoru přede dnem podání přihlášky (průmyslového) vzoru, pro který je ochrana požadována. Článek 28 odst. 1 písm. b) body v) a vi) nařízení č. 2245/2002 tak pouze vyžaduje, aby návrh na prohlášení neplatnosti obsahoval „dokumenty, které prokazují existenci [staršího (průmyslového) vzoru]“, jakož i „údaje o skutečnostech, důkazy a argumenty předložené na [jeho] podporu“. Rovněž tak čl. 65 odst. 1 nařízení č. 6/2002 stanoví pouze demonstrativní výčet možných důkazních prostředků v řízeních před EUIPO. Z toho vyplývá, že osoba, která navrhuje prohlášení neplatnosti, si může volně vybrat důkaz, jehož předložení EUIPO považuje za účelné k podepření svého návrhu na prohlášení neplatnosti [rozsudek ze dne 14. července 2016, Thun 1794 v. EUIPO – Adekor (Dekorativní grafické symboly), T-420/15, nezveřejněný, EU:T:2016:410, bod 26].
- 42 Kromě toho zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru nelze prokázat na základě pravděpodobnosti nebo domněnek, ale musí spočívat na konkrétních a objektivních okolnostech, které prokazují skutečné zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru na trhu. Mimoto důkazy, které předložila osoba navrhuující prohlášení neplatnosti, musí být posuzovány vůči sobě navzájem. Ačkoli některé z těchto důkazů mohou být samy o sobě nedostatečné k prokázání zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru, nic to nemění na tom, že jsou-li spojeny nebo vykládány společně s jinými dokumenty nebo informacemi, mohou přispět k vytvoření důkazu o zpřístupnění. Konečně je pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu třeba ověřit hodnověrnost a pravdivost informací, jež jsou v něm obsaženy. Je třeba zohlednit zejména původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako smysluplný a důvěryhodný (rozsudek ze dne 14. července 2016, Dekorativní grafické symboly, T-420/15, nezveřejněný, EU:T:2016:410, bod 27).
- 43 V projednávané věci odvolací senát poukázal na to, že vedlejší účastnice předložila katalog, přičemž byl poskytnut jeho originál. V tomto katalogu je vyobrazení koše pro jízdní kola s názvem Speedy. K tomuto vyobrazení bylo doplněno číslo zboží 34.54.50. Vedlejší účastnice předložila rovněž více než 100 faktur zaslaných různým podnikům usazeným zejména v Itálii. Tyto faktury pocházely z let 2000 až 2002 a odpovídaly prodeji více než 25 000 zvláštních košů, na nichž bylo uvedeno jak číslo zboží 34.54.50, tak název Speedy.
- 44 Odvolací senát uvedl, že speciální koš obdobný koši uvedenému v bodě 43 výše je uveden rovněž ve čtyřech katalogích jiných podniků pocházejících z let 2001 a 2002 a je uveden ve vyobrazení výstavního stánku podniku pro výstavu v Kolíně v roce 2002.

- 45 Na základě těchto důkazů posuzovaných jako celek mohl odvolací senát právem dospět k závěru, že starší (průmyslový) vzor dotčený v projednávané věci byl zpřístupněn.
- 46 Argumenty uplatněné žalobkyní nemohou předcházející závěr zpochybnit.
- 47 Žalobkyně totiž pouze uvádí pochybnosti nebo výhrady, zejména co se týče data a šíření katalogu uvedeného v bodě 43 výše, jakož i ohledně samotné existence katalogů uvedených v bodě 44 výše, pokud jde o spojitost mezi číslem zboží uvedeným v katalogu zmíněném v bodě 43 výše a totožným číslem uvedeným na fakturách uvedených rovněž v bodě 43 výše, nebo také co se týče skutečnosti, že dotčené katalogy byly šířeny nebo že výrobky, které jsou v nich vyobrazeny, byly vyrobeny.
- 48 Takové pochybnosti nestačí ke zpochybnění souboru shodujících se nepřímých důkazů, který poskytla vedlejší účastnice a který odvolací senát použil pro závěr, že ke zpřístupnění došlo.
- 49 Navíc je třeba připomenout, pokud jde o argument žalobkyně vycházející z toho, že není předvolán svědek, že osoba, která navrhuje prohlášení neplatnosti, si může volně vybrat důkaz, jehož předložení EUIPO považuje za účelné k podepření svého návrhu na prohlášení neplatnosti (viz bod 41 výše).
- 50 Rovněž je třeba připomenout, pokud jde o argumenty vycházející z nedostatečné přesvědčivosti jednotlivých důkazů přijatých odvolacím senátem, že při přezkumu zpřístupnění (průmyslového) vzoru je třeba provést globální posouzení, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu (viz bod 42 výše).
- 51 Je třeba rovněž uvést, že není nikterak prokázáno tvrzení žalobkyně, podle něhož je v dotčeném odvětví obvyklé používat čísla zboží, která jsou totožná pro výrobek předcházejícího modelu a pro výrobek následujícího modelu.
- 52 Navíc EUIPO uvádí přesvědčivým způsobem, že třebaže takové tvrzení nelze vyloučit pro označení zboží, je nereálné pro číslo zboží, neboť používání téhož čísla zboží pro výrobky modelů, které po sobě následují, by znemožnilo jakékoli rozlišení mezi těmito výrobky v přehledu prodeje, v účetnictví nebo pokud jde o otázky záruky.
- 53 Kromě toho pokud jde o tvrzení žalobkyně, co se týče možné manipulace s dokumenty předloženými vedlejší účastníci, tato tvrzení nejsou prokázána.
- 54 Konečně, co se týče skutečnosti, že žalobkyně uplatnila starší rozhodnutí jednoho z odvolacích senátů EUIPO, pokud taková vytykaná skutečnost nesouvisí s prvním žalobním důvodem, který byl zamítnut v bodě 35 výše, ale souvisí s uplatněním rozhodovací praxe odvolacích senátů EUIPO, z ustálené judikatury vyplývá, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Evropské unie, která tyto senáty přijímají na základě nařízení č. 207/2009, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoliv v rámci diskreční pravomoci. Legalita uvedených rozhodnutí musí být tudíž posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů. Bylo judikováno, že s ohledem na zásady rovného zacházení a řádné správy musí EUIPO v rámci průzkumu přihlášky ochranné známky Evropské unie zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu, či nikoli. Bylo však dodáno, že zásady rovného zacházení a řádné správy musejí být v souladu s dodržováním legality. Osoba, která žádá o zápis označení jako ochranné známky, proto nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby, aby dosáhla totožného rozhodnutí. Ostatně z důvodů právní jistoty a právě řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný, aby se předešlo tomu, že ochranné známky budou zapsány neoprávněně. Takový průzkum musí být proveden v každém konkrétním případě. Zápis označení jako ochranné známky totiž závisí na specifických kritériích použitelných v rámci skutkových okolností projednávaného případu sloužících k ověření, zda se na dotčené

označení nevztahuje některý důvod pro zamítnutí [viz rozsudek ze dne 16. února 2017, Antrax It v. EUIPO – Vasco Group (Termosifony pro radiátory), T-828/14 a T-829/14, EU:T:2017:87, bod 93 a citovaná judikatura].

- 55 Judikatura připomenutá v bodě 54, týkající se systému ochranné známky Evropské unie, je přitom použitelná *per analogiam* na průzkum návrhů na prohlášení neplatnosti (průmyslových) vzorů (rozsudek ze dne 16. února 2017, Termosifony pro radiátory, T-828/14 a T-829/14, EU:T:2017:87, bod 93).
- 56 Jak v projednávané věci vyplývá z bodů 43 až 45 výše, odvolací senát právem dospěl k závěru, že starší (průmyslový) vzor byl zpřístupněn. Žalobkyně tedy nemůže pro účely vyvrácení takového závěru účelně uplatňovat starší rozhodnutí EUIPO.
- 57 V každém případě několik skutečností odlišuje projednávanou věc od věci uplatněné žalobkyní. Vedlejší účastnice tedy předložila mnohem větší počet faktur, než učinila osoba navrhuující prohlášení neplatnosti v uvedené věci. Navíc tyto faktury odkazovaly na název staršího (průmyslového) vzoru a na číslo zboží, které byly uvedeny v originálním katalogu, v němž byl tento (průmyslový) vzor představen. Konečně byly předloženy i jiné katalogy pocházející od jiných podniků.
- 58 Odvolací senát tedy právem v bodě 29 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že takové skutečnosti umožňují dostatečně odlišit obě věci k tomu, aby to odůvodnilo, že v každé z těchto věcí dospěl k odlišným závěrům.
- 59 Z předcházejícího vyplývá, že projednávaná vytykána skutečnost musí být zamítnuta.

K pochybení při určení relevantních odborných kruhů

- 60 Žalobkyně v podstatě uvádí, že odvolací senát pochybil při určení relevantních odborných kruhů.
- 61 Žalobkyně v rámci prvního argumentu tvrdí, že odvolací senát měl neprávem za to, že obchodníci jsou součástí odborných kruhů.
- 62 Žalobkyně uvádí rovněž druhý argument, vycházející z toho, že se odvolací senát dostatečně nevyjádřil k otázce, zda významná část odborných kruhů měla možnost seznámit se se zpochybněným (průmyslovým) vzorem, a porušil tak její právo být vyslechnuta.
- 63 EUIPO a vedlejší účastnice navrhují, aby byla vytykána skutečnost zamítnuta v plném rozsahu.
- 64 Pokud jde o první argument žalobkyně, Soudní dvůr již rozhodl, že čl. 11 odst. 2 nařízení č. 6/2002, který stanoví, že (průmyslový) vzor je považován za zpřístupněný veřejnosti v Unii, pokud byl zveřejněn nebo jinak oznámen, vystavován, obchodně použit nebo jiným způsobem uveden ve veřejnou známost takovým způsobem, že během obvyklých obchodních činností mohly tyto události vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie a specializovaných v daném oboru, musí být vykládán v tom smyslu, že lze mít za to, že nezapsaný (průmyslový) vzor mohl během obvyklých obchodních činností vejít ve známost v odborných kruzích činných v rámci Unie, pokud byla vyobrazení uvedeného (průmyslového) vzoru zaslána obchodníkům činným v daném oboru (rozsudek ze dne 13. února 2014, H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75, bod 30). Takový výklad platí *per analogiam*, i pokud jde o čl. 7 odst. 1 nařízení č. 6/2002, jehož znění je obdobné znění čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení a jehož cílem je rovněž určit relevantní skutečnosti pro účely uznání či neuznání existence zpřístupnění, které by nezapsanému (průmyslovému) vzoru umožnilo ochranu.
- 65 První argument je tedy třeba odmítnout.

- 66 Pokud jde o druhý argument, je třeba připomenout, že se má za to, že (průmyslový) vzor byl zpřístupněn, jakmile osoba, která zpřístupnění uplatňuje, prokázala zakládající znaky tohoto zpřístupnění. K tomu, aby byla tato domněnka vyvrácena, přísluší účastníku řízení, který zpřístupnění zpochybňuje, aby prokázal právně dostačujícím způsobem, že okolnosti projednávané věci mohly důvodně bránit tomu, aby tyto skutečnosti vešly ve známost v odborných kruzích v dotyčném odvětví během obvyklé obchodní činnosti [rozsudek ze dne 21. května 2015, *Senz Technologies v. OHIM – Impliva (Deštníky)*, T-22/13 a T-23/13, EU:T:2015:310, bod 26].
- 67 Jak bylo v projednávané věci uvedeno v bodě 45 výše, vedlejší účastnice prokázala právně dostačujícím způsobem zpřístupnění staršího (průmyslového) vzoru. Žalobkyně přitom nepředložila důkaz, že okolnosti projednávané věci bránily tomu, aby zakládající znaky zpřístupnění vešly ve známost v odborných kruzích v dotyčném odvětví. Vzhledem k tomu, že přísluší žalobkyni, aby to prokázala, a že neprokázala, že tak učinila u odvolacího senátu, tedy nemůže účelně uplatňovat skutečnost, že se odvolací senát nevyjádřil v tomto ohledu, ani že porušil její právo být dostatečně vyslechnuta.
- 68 Jen pro úplnost je třeba dodat, že k argumentu vycházejícímu z porušení práva být vyslechnut nejsou doplněna dostatečná upřesnění, aby byla posouzena jeho opodstatněnost. Tento argument tedy musí být v každém případě odmítnut.
- 69 Navíc, třebaže žalobkyně uplatňuje, když se dovolává článku 47 Listiny základních práv a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, porušení práva na spravedlivý proces, je třeba takový argument odmítnout s odkazem na úvahy rozvinuté v bodě 26 výše.
- 70 Je tedy třeba odmítnout druhý argument, jakož i zamítnout třetí vytykanou skutečnost v plném rozsahu.
- 71 S ohledem na předcházející úvahy je třeba dospět k závěru, že odvolací senát právem konstatoval, že ke dni podání přihlášky zpochybněného (průmyslového) vzoru, tedy 13. února 2004, byl starší (průmyslový) vzor zpřístupněn veřejnosti.
- 72 Projednávaný žalobní důvod musí být v důsledku toho zamítnut v plném rozsahu.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 6 nařízení č. 6/2002

- 73 Žalobkyně uvádí, že odvolací senát porušil článek 6 nařízení č. 6/2002, když měl za to, že zpochybněný (průmyslový) vzor postrádá individuální povahu.
- 74 Žalobkyně tak tvrdí, že informovaný uživatel vnímá prvky, které odlišují oba kolidující (průmyslové) vzory, a sice dva horizontální pruhy na spodní části koše a obdélník na zadní části, jež dominují celkovému dojmu, který u informovaného uživatele zpochybněný (průmyslový) vzor vyvolává.
- 75 EUIPO a vedlejší účastnice navrhuje, aby byl projednávaný žalobní důvod zamítnut.
- 76 Ze znění čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 6/2002 vyplývá, že individuální povaha musí být v případě zapsaného (průmyslového) vzoru Společenství posuzována s ohledem na celkový dojem vyvolaný u informovaného uživatele. Celkový dojem vyvolaný u informovaného uživatele se musí lišit od celkového dojmu vyvolaného jakýmkoli (průmyslovým) vzorem zpřístupněným veřejnosti přede dnem podání přihlášky k zápisu, nebo je-li uplatněno právo přednosti, přede dnem vzniku práva přednosti. Článek 6 odst. 2 nařízení č. 6/2002 blíže stanoví, že je třeba při posuzování individuální povahy vzít v úvahu míru volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru [rozsudek ze dne 29. října 2015, *Roca Sanitario v. OHIM – Villeroy & Boch (Jednopáková vodovodní baterie)*, T-334/14, nezveřejněný, EU:T:2015:817, bod 15].

- 77 Podle judikatury vyplývá individuální povaha (průmyslového) vzoru z celkového dojmu existence rozdílu nebo neexistence „désà vu“ z hlediska informovaného uživatele ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajícího portfolia (průmyslových) vzorů, aniž je třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec bezvýznamných detailů, ale s přihlédnutím k rozdílům dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy (rozsudek ze dne 29. října 2015, Jednopáková vodovodní baterie, T-334/14, nezveřejněný, EU:T:2015:817, bod 16).
- 78 Při posuzování individuální povahy (průmyslového) vzoru ve vztahu k jakékoli přednosti v rámci stávajícího portfolia (průmyslových) vzorů je třeba přihlídnout k povaze výrobku, pro který je (průmyslový) vzor použit nebo do něhož byl zapracován, a zvláště k průmyslovému odvětví, do něhož spadá (bod 14 odůvodnění nařízení č. 6/2002), míře volnosti původce vzoru při vývoji (průmyslového) vzoru, případné saturaci v daném oboru, která může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílům mezi srovnávanými (průmyslovými) vzory, jakož i ke způsobu, jakým je předmětný výrobek užíván, zejména v závislosti na tom, jak je s ním obvykle při této příležitosti manipulováno (rozsudek ze dne 29. října 2015, Jednopáková vodovodní baterie, T-334/14, nezveřejněný, EU:T:2015:817, bod 17).
- 79 Konečně je při posuzování individuální povahy (průmyslového) vzoru rovněž třeba vzít v úvahu hledisko informovaného uživatele. Podle ustálené judikatury platí, že informovaný uživatel je zvláště obezřetnou osobou, která má určité znalosti o předchozím stavu, to znamená o portfoliu (průmyslových) vzorů týkajících se dotčených výrobků, které byly zpřístupněny ke dni podání přihlášky zpochybného (průmyslového) vzoru nebo případně ke dni vzniku uplatňovaného práva přednosti (viz rozsudek ze dne 29. října 2015, Jednopáková vodovodní baterie, T-334/14, nezveřejněný, EU:T:2015:817, bod 18 a citovaná judikatura).
- 80 V projednávané věci odvolací senát správně definoval informovaného uživatele, aniž to ostatně žalobkyně zpochybnila, jako osobu, která je zvyklá na speciální koše pro jízdní kola, jež zná různé (průmyslové) vzory existující v dotčeném odvětví a disponuje určitým stupněm znalostí, pokud jde o prvky, které tyto (průmyslové) vzory obvykle obsahují (bod 32 napadeného rozhodnutí), aniž je tvůrcem nebo technickým odborníkem.
- 81 Kromě toho měl odvolací senát rovněž správně za to, aniž to žalobkyně zpochybnila, že volnost původce vzoru při vývoji speciálních košů pro jízdní kola je limitována technickými omezeními, jelikož speciální koše pro kola musejí být na jízdní kola upevněna a je třeba, aby mohly pojímat předměty, aniž tyto předměty z koše vypadnou, jestliže je jízdní kolo v pohybu, ale že původce vzoru si mohl zvolit mezi širokou škálou barev, materiálů (například z umělé hmoty, kovu, ratanu nebo tkaniny) a tvarů (kulatý, oválný nebo hranatý) koše (bod 33 napadeného rozhodnutí).
- 82 Odvolací senát měl následně za to, aniž pochybil, že dotčené koše mají přinejmenším několik vlastností společných (bod 35 napadeného rozhodnutí), a sice skutečnost, že:
- materiálem pro oba koše je kovové mřížoví s hustými oky;
 - oba speciální koše pro jízdní kola mají obdélníkový tvar;
 - vrchní okraje obou postranních částí jsou nakloněny směrem dopředu;
 - přední strana je dvakrát nižší než zadní strana;
 - celý koš je ohraničen obvodovým pásem ve výši nižší uží strany.

- 83 Odvolací senát rovněž správně konstatoval, že kolidující (průmyslové) vzory se liší tím, že zpochybněný (průmyslový) vzor obsahuje dva prvky, a sice dva horizontální pruhy na spodní části a obdélník na menší zadní straně, které starší (průmyslový) vzor nevykazuje (bod 36 napadeného rozhodnutí).
- 84 Odvolací senát měl za to, že dva horizontální pruhy na spodní části zpochybněného (průmyslového) vzoru bude informovaný uživatel vnímat jako zpevnění koše. Odvolací senát měl rovněž za to, že obdélník na menší zadní straně zpochybněného (průmyslového) vzoru je vnímán jako štítek na jméno, že tyto prvky nedominují celkovému dojmu, který vyvolává speciální koš pro jízdní kola a že uživatel tedy shledá, že kolidující (průmyslové) vzory mají stejný tvar, jsou vyrobeny ze stejného materiálu a mají stejné estetické vlastnosti. Odvolací senát dospěl k závěru, že kolidující (průmyslové) vzory vyvolávají tentýž celkový dojem a že jejich omezené odlišnosti neumožňují konstatovat individuální povahu zpochybněného (průmyslového) vzoru (bod 37 napadeného rozsudku).
- 85 S ohledem na všechny úvahy, které jsou uvedeny v předcházejících bodech, jež je třeba schválit, je třeba konstatovat, že odvolací senát mohl právem na základě důkazů, které přijal, dospět k závěru, že kolidující (průmyslové) vzory vyvolávají u informovaného uživatele tentýž celkový dojem a že zpochybněný (průmyslový) vzor postrádá individuální povahu.
- 86 Žalobkyně ve své žalobě neuplatňuje žádný argument, který by umožnil zpochybnit závěr uvedený v bodě 85 výše.
- 87 Projednávaný žalobní důvod tedy musí být zamítnut.
- 88 Je třeba dodat, pokud jde o argumenty uvedené v řízení před EUIPO, na něž žalobkyně odkazuje zejména v bodech 61, 66 a 82 své žaloby, že i když lze žalobu podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, přílohy mají čistě důkazní a instrumentální funkci. Přílohy tedy nemohou sloužit k rozvinutí žalobního důvodu stručně popsání v žalobě uvedením výtek nebo argumentů, které v ní nebyly uvedeny (rozsudek ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise, T-340/03, EU:T:2007:22, bod 167). Tyto argumenty tedy musejí být odmítnuty jako nepřípustné.
- 89 Ze všeho předcházejícího vyplývá, že žalobu je třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 90 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Basil BV se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17. května 2018.

Podpisy.